

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 24 stycznia 1955 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 2 sierpnia 1952 r. w sprawie świadectw zdolności żeglugowej dla statków żeglugi śródlądowej.

Na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. z 1952 r. Nr 26, poz. 182) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Żeglugi z dnia 2 sierpnia 1952 r. w sprawie świadectw zdolności żeglugowej dla statków żeglugi śródlądowej (Monitor Polski Nr A-82, poz. 1323) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. 1. Świadectwa zdolności żeglugowej wydają i przedłużają ich ważność rejonu dróg wodnych upoważnione przez Ministerstwo Żeglugi (Centralny Zarząd Dróg Wodnych Śródlądowych), które określi również właściwość terytorialną upoważnionego rejonu dróg wodnych w tym zakresie.

2. Świadectwo zdolności żeglugowej unieważnia rejon dróg wodnych, w którego okręgu znalazł się statek kwalifikujący się do pozbawienia go świadectwa zdolności żeglugowej. Rejon dróg wodnych, który dokonał unieważnienia świadectwa zdolności żeglugowej, obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić o tym rejon dróg wodnych, który je wydał, i przesłać mu unieważnione świadectwo.”

2) w § 3 ust. 4:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) co do stanu części i urządzeń statku określonych w ust. 3 pkt 2 lit. a), b) — świadectwo klasyfikacyjne lub zaświadczenie zdolności żeglugowej wydane przez Polski Rejestr Statków, a w wyjątkowych przypadkach — orzeczenie wydane przez komisję powołaną przez dyrektora właściwego rejonu dróg wodnych wymienionego w § 2 ust. 1; skład, zakres działania i tryb postępowania komisji określi Minister Żeglugi”;

b) w pkt 2 wyrazy „przez władzę żeglugową II instancji” zastępuje się wyrazami „przez właściwy rejon dróg wodnych, wymieniony w § 2 ust. 1”;

c) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) co do stanu pomieszczeń i warunków określonych w ust. 3 pkt 2 lit. d) — protokół oględzin dokonanych przez komisję powołaną

przez dyrektora właściwego rejonu dróg wodnych wymienionego w § 2 ust. 1 — w składzie:

a) przedstawiciel właściwego rejonu dróg wodnych wymienionego w § 2 ust. 1 — jako przewodniczący oraz

b) przedstawiciel wojewódzkiego inspektora sanitarnego właściwego według siedziby rejonu dróg wodnych wymienionego pod lit. a),

c) przedstawiciel zarządu okręgowego związku zawodowego — jako członkowie.”

3) w § 3 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Dla statków nie wymienionych w ust. 4 orzeczeniem jest protokół oględzin dokonanych przez rejon dróg wodnych, w którego okręgu znajduje się port macierzysty statku.”;

4) w § 5 ust. 2 i w § 9 wyrazy „właściwa władza żeglugowa” zastępuje się wyrazami „właściwy rejon dróg wodnych”;

5) w § 6 pkt 2 wyrazy „władzy żeglugowej” zastępuje się wyrazami „rejonu dróg wodnych”;

6) w § 7, w § 8 ust. 2 i w § 10 wyrazy „władza żeglugowa” zastępuje się wyrazami „rejon dróg wodnych”;

7) w § 11 wyrazy „władzy żeglugowej, która wydała” zastępuje się wyrazami „rejonowi dróg wodnych, który wydał”;

8) w § 13 ust. 2 wyrazy „z właściwymi władzami żeglugowymi” zastępuje się wyrazami „z właściwym rejonem dróg wodnych”;

9) w § 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Statki będące w eksploatacji w dniu wejścia w życie niniejszego zarządzenia powinny być zaopatrzone w świadectwa zdolności żeglugowej w terminie do dnia 1 czerwca 1956 r.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi: w *z. P. Stolarek*